

[Elsø-Merete Ross.]

i mit parti, skal jeg nøjes med at sige noget om, hvad nogle af os kunne tænke os at få drøftet.

Jeg behøver ikke at komme ind på forlovelseskapitlet og aldersgrænserne, da jeg af behandlingen i tinget i går forstår, at eventuelle ændringer kan drøftes i udvalget.

I stedet for som i forslaget at ophæve forbuddet mod ægteskab mellem søskende ville jeg foreslå en dispensationsbestemmelse for de sikkert sjældne tilfælde, hvor søskende eller halvsøskende, der er opvokset hver for sig, i voksen alder træffer hinanden og ønsker at indgå ægteskab. Jeg kan derimod ikke gå ind for en ændring af straffelovens § 210 på en måde, som gør seksuelt forhold mellem søskende, der opvokser i samme familie, straffrit.

Personligt ville jeg ikke have noget imod, at indgåelse af ægteskab altid skete ved borgerlig vielse, og at de, der ønskede det, bagefter kunne velsignes af en præst ved folkekirken. På mig virker det faktisk blasfemisk, at folk, som ellers ikke går i kirke, bliver viet i en kirke, fordi de synes, det er mere stemningsfyldt, og de så bedre kan komme i lang kjole og slør.

Jeg havde ved avisomtale af dette lovforslag fået det indtryk, at det drejede sig om et forslag, hvor man ville give folk, der levede sammen, større individuel frihed. Stor var derfor min forbavselse, da jeg så, at man efter dette forslag sågar ved dom kan blive tvangsindlagt i et af overvrigheden anerkendt samlivsforhold. Så vidt jeg har forstået lovforslaget, vil der for den person, der ved dom får anerkendt samlivsforholdet mod sit ønske, være den mulighed straks at begære separation, hvad en ægtefælle har ret til efter § 24.

Det, der støder mig i dette lovforslag, hvis gode hensigt med hensyn til beskyttelse af den svage part jeg forstår, er det hårdhændede tvangselement, der er indbygget i det. Man kan ikke tvinge eller ved dom få nogen til at indgå ægteskab, men man skal ved dom kunne tvinge en anden ind i et ægteskabslignende forhold. Denne bestemmelse må kunne misbruges i høj grad.

Hvorfor ønsker folk at leve i et ægteskabslignende forhold eller at bo sammen uden lovformeligt at være gift? Mange gør

det af skattemæssige grunde. Andre, fordi de ellers måske mister et bidrag fra en tidligere ægtefælle eller en pension efter en afdød ægtefælle. Andre bor sammen uden at være gift, fordi de føler sig mere frie på den måde og kan gå fra hinanden uden samfundets indblanding i deres affære. Det synes de er charmen ved deres samlivsform. Noget helt andet er, at de kan risikere, når en af dem vil benytte den frihed, deres samliv byggede på, at den anden så kan have behov for samfundets bistand ved afgørelse af eventuelle interessekonflikter. Her er hensynet til eventuelle børn og deres fremtidige forhold for mig det vigtigste, men man må kunne finde en anden form for en ordning af disse forhold end ved dom at tvinge den ene part ind i et forhold med et ægteskabs retsvirkninger.

Det sted, hvor en anerkendelse af et ægteskabslignende forhold med det almindelige ægteskabs retslige virkninger efter min mening kunne være rimeligt at få indført, er i de tilfælde, hvor to homofile har bygget en tilværelse og et hjem op i fællesskab. Ikke mindst arvemæssigt rammes disse forhold nu hårdt. Men også her ville tvangselementet i § 21 kunne misbruges. Jeg mener, at anerkendelsen skulle være afhængig af begges ønske.

Jeg forstod på ministeren i går i svaret til hr. K. Axel Nielsen, at det ville være rimeligt at tage spørgsmålet om faste samlivsforhold i mange forskellige forhold op og træffe bestemmelser herom f. eks. i huslejelovgivning, forsørgelseslovgivning og i anden lovgivning.

Angående separation og skilsmisse vil SF forkorte de dermed forbundne psykiske ubehageligheder ved hurtigere afgørelser og kortere terminer end de nugældende. Moralske grunde for at kræve øjeblikkelig skilsmisse er udeladt, ligesom skyldssynspunktet er forsvundet fra de paragraffer, hvor det hidtil har eksisteret. Begge dele finder jeg rigtigt.

For at undgå panikagtige reaktioner skal der altid indskydes 1 års separation, før man kan få skilsmisse. Men det skal være helt så kategorisk? Hvis begge parter er enige og begge ønsker at indgå nyt ægteskab, vil 1 års separation vel være lidt urimelig.

Mægling er helt udeladt. Jeg finder ikke